

ACC. N:R M. 15658:1-10.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Bernt Svensson, Glimåkra*
Härad: *Ö. Göinge* Berättare: " " "
Socken: *Glimåkra* Berättarens yrke: *snickare*
Uppteckningsår: *1961* Född år *1894* i *Glimåkra*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

*Om tobak, dess odling, behandling och
användning. s. 1-10.*

LUF 27

Om toback, dess odling, behandling och användning

14) Toback har inte odlats i dessa trakter utan nämligen i några utbildade fall.

15) De vanliga piporna vara av trä med kort skaft. Men här var en man i Stålgården Gärnåkers hamn som tillverkade pipor av maruldfärfä i form av ett gullbrunt wood långt skaft cirka 50 cm, min pack var ännu en en rådan pipa, men här var även pipor av krila men använde inte så ofta.

Äldern berättade, och räkningen påbörjades i regel inte före 1800-årsålder då de tyvärr så mycket att de kunde själva köpa pipa och tobak.

16) Rytobackor påbörjades i de flesta fallen i små pors av skinn med en smula av läder

Lij 27

Till att värna i hvar pungen med, den
benämns nämligen för Tofackspung.
men det härskes ännu att nämligen eller
en vanlig bleckark fick vara förvaringsskaff
för pipelabackan.

17) Det användes det gamla värdet, men mus-
mobben i munnen var det vanligaste sättet
och då kunde den läggas antingen under övre
läppen men de flesta badde den i under-
läppen. Några på kvinnor använde i värdet
men blott ett ringa fåtal. Alders varitade
men de flesta i 18 års ålder eller äldre.

18) Innet förvara den på glasflaskor med star-
hall, så det var lätt att hålla innet både
ditt och därigenom, Ty på den tiden omkring
1900 användes innet antingen i stentår eller
och så direkt i dusen men bara mus kartade
vid den tiden. Får dusen en vanlig storlek är det

Det sagliga bruket järnaraden i musdalar
av olika slag och storlek, där fanns musdalar
utan väring, platta med sprögel i locket.
Dessa fanns även i silver på härfar av 1900,
reala dalar av väring (järnilverade) med
guld järn på locket samt med ägarens namn
gravat på locket, musdalar av horn med
batter och lock av trä med en bit läder
tvärs genom locket på undersidan med
ett stift, samt ett par stycke av läder avsett
till att draga upp locket med och denna del
kallades famp, men i dessa dalar av
horn tärnade man gärna part och då
brukades det att hälla ett par droppar
kaffe i dalen för att hälla in en sukter,
och för att smörta in en litet batter
hålls en dropp pepparmyntskraft i en
Där fanns dalar av trä & höjda som en

en liten ask med smidningar i lade och
detta gick på gängjärn av nävar och trä.
Men den nästligaste delen var av ljärk-
nävar och benämndes karran eller jstän.
Nävarkarran var det nästligaste namnet.
Dessa tillverkade i många i byggen och
samt polloy och dels som hinkkastningar
av dessa vara riktigt fina saker.

19) Färvaringen av tuggtoback varivade
ganska mycket, i de flesta fallen färvarades
Tobackspölet direkt i värtjickan på många
gångar utan omslag och då de bliva
mjuka på en host så var det bara till
att bita ett stycke och så överlämnades
den till nästa man som barvade ett
stycke som det benämndes på Gämska.
Men de som vara lite mera för byggen
haddes en liten måttingsdosa där de färvarades

lagom stora bitar denna ring är starkt
på en dera för tabacker och när ägarer när
gamle till Flink präst Glimåkra och hade
i min äga 1927. Men som tabacker var
dyr och inkomsten blev så smått den
sagas ut ordentligt och då det gällde mat
eller dryck tags boken ut och lades
antingen i väskan, nästicken eller i
pänsterkammern för att efter måltiden
äta stappas i mun.

Så kunde det inte så ofta med smumblen
men det var faktiskt som sammanhängande
locket på smuloran och stäppta nu
muller där tills måltiden var slut då
den äkte tillbaka på platt igen.
Använder som det i de flesta hemmen
en sprattlösa inmonjer där den
var en två cirka 25 cm fyrkant med 10 cm

Såga korter, den var fylld med kakor
och eller godis, och där spottades man
med och uppknutningar ut i denna läda
som ländes om lördagarna då golvet
skurades.

Det vanligtvis sättet var instugningen
särskilt bland de lägre klasserna, bland
barnen och uppåt var pipare gamla allmän
men särskilt sigare var mycket vanlig
innan 1915, för då ländes sigare i skolorna
då man hövullat, eller man fick dem som
var inure.

För den arbetande delen av folket var
en stort del behändigt, och för bättre
solk var en sigare var det fira
och pipare hemma i bostaden.
Men för bättre var för han höj och
använda inus det var omkring 1875 och 1880

då hon tjänade dräng, då brukade
hon sthumbarna kaka rappa i stora jämn
rllre bognarbittlar och kocke då i mycket
att det skulle gräcka till att namna i två
a tre dagar och i fick det stå kvar
i bittlarna under tiden. Då fick jag
dålig mage då var det en äldre person
som tyad jag på min på det hjälpen
i det jag brukade min tog till slut
mat i pris och hon fick behålla
hade mat och enus och enus använde
hon i mindre skala ända till hon dog
vid 85 års ålder, hon förräkte mest
talack var fick i sin kallkrarna
att hon nästan slutat och taga till enus
igen.

2) Några särskilda talackrapporter från
intra inom kamaren, utan all talackhandl

gick genom diverseföremå, men vid
början av 1900 talet var ställdas utanför
gamla fattigstugan och sålde snus och
peppar myntskarna till kyrk-
brävarna om söndagarna.

34) Vid sticket av bi eller geting, brukade
de gamla taga till snus eller taback
barn och gnida stället där stinget var
med snus eller taback för då smulnade
det inte påstad dan.

Även så det gällde kalik, som var eller
bästar gick dan en blandning av
snus och brännvin, även så det
sakvader mot lust svinga de en del
av universalmedlet i ett stycke bräd
eller dylikt.

35) Den direkta skadan härde man iallan
talar om. Men som stimulan var de i

stär avsaknad av mus och tobak.
Och så kände de sig alltid hungriga
eller sugna som det sades.

26) Under första världskriget 1914-18 var de
sorkade bladen av kärstärträden det
bästa råvarumaterialet men bladen av markt-
ros och svarta vinberrblad lugde också.

27) Smut i kardus, en pris mus går
samm, lit en host och du är stora karlar.
En flicka och en pris mus som är jag nöjd

28) Här i kommunen tillverkades munvårdsmitt
i hemmen, det var endast vanda piskokor
i olika färger som användes både till vardags
som helg, och spelade ingen roll, varken
som present eller vid högtidsdagar.

29) Några inskränkningar eller förbud

har nog inte färdigskannit. Men det är en
värtare som en skann om de höjda
inua eller räka innan de vara fullt udda
och nu har det bara glidit över ett
lära inu och labackstuggning till Cigaret-
riakning, som en i tidigare ålder och i
stärre upfattning.